

Jó nekünk itt! - gondolatok Nagyböjt 2. vasárnapjára

Szerző: Sebestyén Péter (2021-02-27)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/jo-nekunk-itt-gondolatok-nagybojt-2-vasarnapjara/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Sebestyén Péter atya gondolatai nagyböjt 2. vasárnapjára.
Az evangélium ide kattintva olvasható.

1. Ábrahám hite (Ter 22,1-2. 9a.10-13.15-18)

Ábrahám a hit ószövetségi mintája. Rá mint az Istenre hagyatkozás iskolapéldájára mindannyian felnézhetünk. A valódi hit: amikor az ember már nem kérdéseket tesz fel Istennek, hanem engedelmeskedik. Izsák feláldozásának történetében egy kicsit az Atya „értelmetlen” szeretete tükröződik vissza, amely Fia feláldozását is jelenti... Jézus Krisztusban ez vált egyértelművé.

2. Isten saját Fiát sem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta. (Róm 8,31b-34)

Az apostol az isteni szeretet himnuszában a sokak által idézett, klasszikussá vált kérdést teszi fel: *ha Isten velünk, ki ellenünk?* A választ is megadja... Ha Isten ennyire szeretett minket Fiában, Jézus Krisztusban, minden okunk megvan arra, hogy bízzunk benne.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-02-27)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

3. Urunk színeváltozása (Mk 9,2-10)

A Tábor-hegyi színeváltozást nem lehet mesterségesen előidézni. S főleg nem tévé-rádió-számítógép, zaj, feszült rohanás és stresszes tempó kíséretében. A szemlélődéshez csönd, elvonulás, „hegyi környezet” és belső vágy szükséges. Lehetetlen elmélyülni állandó telefoncsörgés és kapkodó felszínesség közepette. A hegyről más a panoráma, kirajzolódnak a megtett út kontúrjai, élesebb, frissebb a levegő, átölel a csend, a tisztaság. A nagyobb léptékű távolságok, távlatok látványa olyan összefüggéseket láttat meg velünk, melyeket „ott lenn” nem lett volna módunkban szemlélni. Öröm, béke istenélmény egyaránt betölti az embert a hegyen.

Nyilván hétköznapijaink apró élményeiben is átragyoghat Isten dicsőséges jelenléte. Érezhetjük, hogy velünk van. Egy sugallat, egy fontos döntés, egy ajándék, egy jóleső viszonzás, hála mások részéről – egyszóval örömteli pillanatainkban. De az is lehet, hogy fájdalmas tapasztalataink után villan át: itt Isten ujját fedeztük fel életünkben! A töltekezés mulandó perceit érdemes elraktározni. Milyen jó lenne ezeket az élményeket féltve őrizni, és legalább szűk családi vagy baráti körben másokkal is megosztani.

Jézus, a Golgota felé mintegy félúton, három kiválasztott tanítványával egy magas hegyre vonul vissza, ahol átváltozik, valóságos mennyei fényben tündöklük előttük.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-02-27)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Már az egyházatyák magyarázatai is jelzik, hogy szenvedése utáni megdicsőülését akarta velük megkóstoltatni, már jó előre. Hogy felkészítse és megerősítse őket. Nem maradhattak ugyan ebben az állapotban, de életük végéig elkísérte ez az élmény, amelyből táplálkozhattak.

A színeváltozás hegye az elcsendesedés, az Istennel való eksztatikus találkozás élményét, állapotát jelenti. Az imádságban, a nagyböjti pusztai elvonulásban ez is bekövetkezik. Nem egyből, hanem fokozatosan. Az imádság lényege, hogy teljesen Isten rendelkezésére bocsátom magam. Elengedem vágyaimat, akaratomat, kiüresítem magamból a képeket, gondolatokat és átadom magam a jelenlétnek. Ez nem rendkívüli látomás vagy csoda, hanem a szemlélődés gyümölcse lesz. Jézus arcának ragyogása átragad ránk. Isten szemérmes. Csak azoknak tárja fel megdicsőült arcát, akik készek vele szenvedni. Akik kizárólagosan vele akarnak lenni De meg is erősít, pontosan az ilyen élményekkel, hogy velünk marad a szenvedés idején is.

Az arc a lélek tükre. Lelkünk-szívünk kegyelmi vagy bűnös állapotát egyből elárulja. Az isteni jelenlét, az imádságos együttlét pedig kisimítja a ráncokat. A másik ember arcához is csak akkor és úgy érhetünk, ha az szívünk szeretetét továbbítja. Csak ekkor lesz metamorfózis-színeváltozás bennünk és benne.

Uram, jó nekünk itt lenni - mondja Péter apostol elragadtatásában. Megfeledkezik

---

Szerző: Sebestyén Péter (2021-02-27)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

a földi keretéről. Kikapcsolódik az időből. Állóképpé tenné a pillanatfelvételt. A hegyről viszont le kell jönni. A Golgota hegye még hátra van. De kaptak egy olyan beavatást az isteni állapotba, olyan erőforrás birtokosai lettek, amely erőt adott nekik a passió után is.

A keresztény böjtje nem kínkeserves koplalás, éhségstrájk, izzasztó fogyókúra vagy diéta, hanem örömteli elvonulás az Úrral, kettesben. Neki jó az Úrral lenni, és nem azért tesz eleget vallásos kötelességeinek, mert elő van írva. Nem pusztán jó érzéseket vagy megkönnyebbülést keres Istennél, hanem válaszol a szerelmes hívásra. Együtt akar lenni Jézusával. Azzal, akit szeret, akinek tekintetét lesi és arcát kutatja, hogy akaratát teljesíthesse. Lemondásai, önmegtagadásai csak velejárói annak a szeretetnek, amely a szenvedésben, a keresztút állomásain is élteti és hajtja őt a megdicsőülés felé.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-02-27)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma